

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 36/10
Люксембург, 15 април 2010 г.

Решение по дело C-511/08
Handelsgesellschaft Heinrich Heine GmbH/Verbraucherzentrale Nordrhein-
Westfalen eV

Разходите за изпращане на стока не трябва да се възлагат върху потребителя, който се отказва от договора, сключен от разстояние

*В този случай единствено разходите за връщане могат да се оставят в тежест на
потребителя.*

Директивата относно защитата на потребителя по отношение на договорите от разстояние¹ предвижда, че потребителят може да се откаже от договор, сключен от разстояние, в срок от най-малко седем работни дни, без да дължи неустойка и без да посочва причина. Когато потребителят упражни правото си на отказ, доставчикът трябва да му възстанови заплатените суми. В случаите, в които потребителят упражни правото си на отказ, на него могат да бъдат възложени единствено преките разходи за връщането на стоките.

Дружество Heinrich Heine, което извършва продажби от разстояние, предвижда в своите общи условия за продажба, че потребителят поема фиксиран разход от 4,95 евро за изпращането. Тази сума остава в притежание на доставчика дори когато потребителят упражни правото си на отказ. Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen, германско сдружение на потребители, предявява иск срещу Heinrich Heine за преустановяване на тази практика, тъй като счита, че в случай на отказ разходите за изпращане не трябва да се възлагат върху потребителя. Според Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд, Германия), който трябва да разреши този спор като последна инстанция, германското законодателство не дава изрично право на купувача да му бъдат възстановявани разходи за изпращане на поръчаната стока. Тъй като обаче има съмнения дали фактурирането на потребителя на разходите за изпращане на стоките дори в случаите, в които последният е упражнил правото си на отказ, е съвместимо с Директивата, тази юрисдикция моли Съда да тълкува Директивата.

С постановеното днес решение Съдът констатира, че **Директивата не допуска национална правна уредба, която позволява на доставчика по договор, сключен от разстояние, да възлага разходите за изпращане на стоките върху потребителя, когато последният упражни правото си на отказ.**

Разпоредбите на Директивата, свързани с правните последици от отказа, очевидно имат за цел потребителят да не бъде разубеден да упражни правото си на отказ. Следователно би било в противоречие с тази цел посочените разпоредби да се тълкуват в смисъл, че разрешават на държавите членки в случай на отказ да допускат възможността разходите за изпращане да се оставят в тежест на потребителя. Също така възлагането върху потребителя, освен на преките разходи за връщане на стоката, и на разходите за изпращане, би могло да постави под въпрос равномерното разпределение на рисковете между страните по договорите, сключени от разстояние, налагайки на потребителя да понесе всички разходи във връзка с транспорта на стоките.

¹ Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 1997 година относно защитата на потребителя по отношение на договорите от разстояние (ОВ L 144, стр. 19; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 4, стр. 160).

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106